

ГЛАВА 3.

Пакъ ли ^аначнуваме да се прѣпоръчваме? или имаме нужда, както пѣкои, за бѣрѣпоръчителни писма до васъ, или за прѣпоръчителни отъ васъ? (2) ^вВий сте нашето писмо, написано въ сърдцата ни, знаемъ и прочитаме отъ всичкитѣ чловѣци; (3) и явявате се че сте писмо Христово ^сстанѣло чрѣзъ нашето служение, написано, не съ мастило, но съ Духътъ на Бога живаго, ^дне на плочи каменни, но ^ена плочи плѣтени на сърдцето. (4) И такивази увѣренность къмъ Бога имаме ^иий чрѣзъ Христа; (5) ^жне че сме отъ самосебе си доволни да намислимъ нѣщо като отъ насъ си, но нашето ^здоволство е отъ Бога, (6) който ни и удоволи да бждемъ ^ислужители ^ана новий завѣтъ, ^кне на буквата, но на духътъ; защото ^лбуквата убива, а ^мдухътъ оживотворява. (7) ^нАко ли служението на смъртта въ ^обуки издѣлбани на камикъ станж съ слава, ^птака щото синоветъ Израилеви не можахъ да гледатъ Моисей въ лице поради славата на лицето му, които имаше да прѣстане. (8) ^рКакъ може служението на Духътъ да не бжде съ по голѣма слава? (9) Защото ^ако служението на осежданieto станж съ слава, много повече ^сслужението на правдата ще го надминва въ славата. (10) Защото прославеното не се прослави по тази частъ заради онази слава която прѣвсхожда. (11) Защото, ако бѣ съ слава това което имаше да прѣстане, много по славно ще е трайното. (12) И тъй, като имаме

таквазъ надежда, съ ^тголъмо дързновение дѣйствуваме; (13) а не както ^уМоисей който полагаше покривало на лицето си за да не могатъ да гледатъ синоветъ Израилеви ^фкрайтъ на това което имаше да прѣстане. (14) Но ^гтъмъ умоветъ имаше съ ^азаслѣпени; защото и до днесъ кога прочитатъ ветхийтъ завѣтъ истото покривало стои неоткрито, понеже ^само чрѣзъ Христа се унищожаваше. (15) До днесъ, обаче, при прочитанието на Моисей покривало дѣжи на сърдцето имъ. (16) ^нНо когато Израиль се обрне къмъ Господа покривалото ^щсе се отнеме. (17) ^аА Господъ е този Духъ; и дѣто е Духътъ Господень тамъ е свобода. (18) А вий всинца, като гледами ^иславата Господня съ открито лице ^како въ огледало, ^ппрѣобразявами се въ истийтъ образъ отъ слава въ слава както отъ Духътъ Господень.

ГЛАВА 4.

Заради това, споредъ ^акакто бидохми помилвани ^{отъ} Бога, ^бгуй служение като имаме не ни дотяга; (2) но отрекохми се отъ скришността на срамътъ, и не ходимъ съ пронирство, ^вявнo съ ^лжа проповѣдвами словото Божие, но ^като изявявами истината дѣрѣпоръчвамы себе си прѣдъ Бога на съвѣстѣта на всякого чловѣка. (3) Ако ли е нашето благовѣствованне покрито, то е покрито ^азатѣмъ които погняватъ, — (4) за тѣмъ, невѣрнитъ, на които ^исбогъетъ на този свѣтъ е ^ззаслѣнилъ умътъ, да ги не озари ^ссвѣтлината отъ славното благовѣстие на Христа,

а Гл. 5; 12. 10; 8; 12. 2 Тим. 1; 11.
 б 12; 11. 1 Иер. 31; 31. Мат.
 в Дѣян. 18; 27. 26; 28. Евр.
 г 1 Кор. 9; 2. 8; 6, 8.
 д 1 Кор. 3; 5. 1 Рим. 2; 27, 29. 7; 6.
 е Исх. 24; 12. 34; 1. 1 Рим. 3; 20. 4; 15.
 ж Псал. 40; 8. 1 Иер. 7; 9—11. Гал.
 з 31; 33. Иев. 11; 19. 3; 10. 1 Кор. 8; 1.
 и 36; 26. Евр. 8; 10. 1 Иован. 6; 63. Рим.
 к Иован. 15; 5. 8. Гл. 8; 2. 1 Рим. 7; 10.
 л 2; 16. 1 Кор. 15; 10. 1 Фил. 2; 13.
 м 1 Кор. 3; 5. 15; 10. Гл. 5; 18. Ефес. 3; 7. Кол. 1; 25, 29. 1 Тим. 1; 11, 12.

у Исх. 34; 33, 35. ф Рим. 10; 4. Гал. 3; 23.
 х Иса. 6; 10. Мат. 13; 11, 14. Иован. 12; 40. Дѣян. 28; 26. Рим. 11; 7, 8, 25. Гл. 4; 4.
 ц Исх. 34; 34. Рим. 11; 23, 26. 1 Кор. 15; 25; 7. 1 Кор. 15; 45. 1 Кор. 13; 12.
 ч Иса. 25; 7. 1 Кор. 15; 45. 1 Кор. 13; 12. Гл. 4; 4. 6. 1 Тим. 1; 11.
 ш Рим. 8; 29. 1 Кор. 15; 49. Кол. 3; 10.
 а Гл. 3; 6. б 1 Кор. 7; 25. 1 Тим. 1; 13.
 в Гл. 2; 17. 1 Сол. 2; 3, 5. Гл. 6; 4, 7. 7; 14. д Гл. 5; 11. е 1 Кор. 1; 18. Гл. 2; 15. 2 Сол. 2; 10. ж Иован. 12; 31. 14; 30. 16; 11. з Ефес. 6; 12. и Иса. 6; 10. Иован. 12; 40. Гл. 3; 14. к Гл. 3; 8, 9, 11, 18. Ст. 6.